

Vergaderjaar 2014–2015

29 544

Arbeidsmarktbeleid

Nr. 577

BRIEF VAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 27 november 2014

In mijn eerste termijn heb ik toegezegd nader schriftelijk in te gaan voor de tweede termijn op het sectorplan uitzendbranche (Handelingen II 2014/15, nr.30, begroting Sociale Zaken en Werkgelegenheid).

Het doel van het sectorplan uitzendbranche was de doelgroep werkloze flexkrachten te scholen en duurzaam te plaatsen via een uitzendwerkgever. Het ging om in totaal 1.350 net werkloos geworden flexkrachten:

- 900 flexkrachten zonder startkwalificatie aan de onderkant van de arbeidsmarkt krijgen scholing;
- 200 flexkrachten zonder startkwalificatie krijgen een EVC-traject;
- 250 flexkrachten scholen voor de sector Techniek.

Het sectorplan is goedgekeurd door het Agentschap SZW, maar later door de sector ingetrokken. Bij de uitvoering van het sectorplan, nadat dit in februari 2014 was beschikt, bleek in het voorjaar dat de werkwijze die de sector voor ogen had, niet paste binnen de Regeling cofinanciering sectorplannen.

De Regeling bepaalt namelijk dat in de situatie waar de uitvoering op ondernemingsniveau plaatsvindt er sprake is van een dienstverband en betrokkene dus «werknemer» moet zijn. Bij de uitvoering werd duidelijk dat individuele uitzendondernemingen zelf de geschikte scholing zouden inkopen en in gang zetten en daarbij zou de betrokken flexkracht pas een dienstverband krijgen als hij geplaatst zou kunnen worden.

Toen dit probleem onderkend was, is vanuit SZW gezamenlijk eerst met het sectorfonds STOOF en later met bestuurders van ABU en betrokken vakbond (CNV) gesproken over mogelijke oplossingen die binnen de kaders van de regeling passen en ook uitvoerbaar zijn voor de sector.

Vanuit SZW is voorgesteld om de uitvoering van het sectorplan aan te passen en centraal vanuit het sectorfonds de scholingen in te kopen en te

organiseren. Dan zou wel kunnen worden gewerkt met de doelgroep die de sector voor ogen heeft (net werkloze flexkracht) en zou er wel voldaan worden aan de bepalingen van de regeling (die zo is vormgegeven dat er geen sprake is van ongeoorloofde staatssteun). Een andere oplossing zou zijn geweest als uitzendwerkgevers de werkloze kandidaten meteen bij aanvang van de scholing zouden plaatsen op een uitzendcontract.

De sector heeft aangegeven dat beide opties voor een oplossing niet uitvoerbaar zijn. In beide opties zouden individuele uitzendwerkgevers volgens de aanvrager onvoldoende geprikkeld zijn met deze doelgroep te werken.

Dhr Van Weyenberg vroeg daarnaast om nog nader in te gaan op de dakdekkers.

In de schriftelijke antwoorden heb ik dit al kort aangestipt, onderstaand geef ik meer toelichting. De vraag in uw Kamer was of geld wordt gegeven voor onderzoek naar «werksfeer». Het antwoord is nee. Zoals het artikel in NRC waaraan werd gerefereerd, schetst, heeft de sector een serieus aandachtspunt met werkconflicten. De sector wil de arbeidsverhoudingen verbeteren tussen leidinggevenden en werknemers. Dat lijkt me goed. De sector vraagt co-financiering en heeft die gekregen voor een pilot om best practices door middel van intervisie van leidinggevenden te verzamelen en die door middel van bijeenkomsten en publicaties breed te delen.

De arbeidsverhoudingen verbeteren is een klein onderdeel van het sectorplan. Het merendeel van de maatregelen van de dakdekkers heeft betrekking op jonge mensen aannemen op een BBL-plek. De sector steekt zelf ruim 7 miljoen in de maatregelen, de co-financiering door het Rijk is circa 4 miljoen. Ik heb er vertrouwen in dat, zeker gelet op dat percentage eigen financiering, de sector het geld nuttig wil inzetten. Voor een overzicht van het sectorplan voeg ik een factsheet toe¹.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L.F. Asscher

---

¹ Raadpleegbaar via www.tweedekamer.nl.